ORIENTĂRI

PENTRU LEGIONARI

Anul XIV - Nr. 130 ERDING/BAVARIA Aprilie-Iunie 1971

PENTRU ADUCERE AMINTE A D-LUI Cdt. al BUNEI VESTIRI Ilie GÂRNEAŢĂ

Viaţa D-lui Comandant al Bunei Vestiri Ilie Gârneaţă se împleteşte cu lupta Generaţiei de la 1922 şi a expresiei acestei lupte, care a fost "Legiunea Arhanghelul Mihail", fundată de Căpitan la 24 Iunie 1927. In acest calendar special vom ainti câteva date mai semnificative spicuite din cronologia legionară care indică itinerariul acestei lupte, dusă cu perseverenţă timp de jumătate de secol şi mai bine. (Vezi pe verso pag.2.)

Ilie Gârneaţă s'a născut la 21 Iulie 1898 la Mamorniţa (Moldova şi moare în exil la Erding (Germania) în seara zilei de 28 Mai 1971.

I - COMUNICAT

In seara zilei de 28 Mai a.c., orele 21,40 s'a stins din viaţă Dl.Cdt. al Bunei Vestiri

ILIE G Â R N E A Ţ Ă

membru fundator al "Legiunii Arhanghelul Mihail" şi şef al Consiliului Conducător. Inmormântarea va avea loc pe data de 2 Iunie, orele 15 în cimitirul oraşului Erding.

Timp de o jumătate de secol şi mai bine, viaţa D-lui Gârneaţă, sau a "Bădiei Ilie", cum îi spuneau în mod familiar legionarii, s'a împletit cu lupta naţională şi creştină. Alături de Căpitan, el a fost unul din primii animatori şi conducători ai generaţiei de la 1922, care a combătut cu înverşunare infiltraţiile bolşevismului rusesc intuind just marea primejdie ce o reprezenta acesta pentru poporul Român. Pentru această luptă de apărare naţională şi creştină a îndurat din partea unor guvernanţi înstrăinaţi temniţe grele (Galata, Văcăreşti,etc.) şi lagăre de concentrare (Miercurea-Ciuc,Vaslui).

Refugiat peste hotare,în iarna lui 1941, a trebuit să sufere, alături de mulţi camarazi ai săi, alte privaţiuni de libertate, rând pe rând la : Berkenbrück, Spandau, Buchenwald şi Dachau.

După eliberarea din lagăr, neobosit a însufleţit,prin diferite ţări din Europa şi de peste Ocean, lupta de eliberare a Neamului Românesc de sub asuprirea tiranică a celor fără Dumnezeu.

Acum, la vârsta de 73 de ani, moartea a venit să pună capăt unei existenţe atât de frământată. Sensul luptei lui însă, rezultat dintr'o viaţă plină de jertfe pentru Neam, va rămâne pentru noi toţi un testament spiritual şi un îndemn de a continua această luptă cu aceeaşi perseverenţă.

Erding, 29 Mai 1971.

Consiliul Conducător al Mişcării Legionare.

II.

...

C I R C U L A R Ă

In urma decedării D-lui Cdt. al Bunei Vestiri Ilie GÂRNEAŢĂ, Consiliul Conducător,al cărui şef el era, a rămas descomplectat. Prin aceasta se face necesară întrunirea Consiliului Legiunii pentru a discuta noua situaţie survenită şi a decide în consecinţă. Data,locul şi ordinea de zi se vor indica printr'o convocare specială,după o pregătire prealabilă în vederea unei perticipări cât mai largi. Până atunci,actuala conducere descomplectată va gira în continuare treburile Mişcării. - Erding, 3 Iunie 1971.

Cdt. C. Papanace - Membru al Cons.Conducător. Cdt. Aj.Dr.V.Apostolescu Serviciul de Secretariat

./.

III.

CÂTEVA DIN FAPTELE COMANDANTULUI BUNEI VESTIRI ILIE GÂRNEAŢĂ

6 Ianuarie 1934 = In închisoarea militară din Iaşi, în şedinţă legionară, Ilie Gârneaţă face pentru prima dată apelul celor căzuţi pentru Legiune, se instituie salutul cu mâna ridicată şi răspunsul "Prezent"!

11 Ianuarie 1931 = Impreună cu Nelu Ionescu şi Stelian Teodorescu scot ziarul "Cuvântul Iaşului" combătând acţiunea presei jidoveşti.

12 Februarie 1937 = Ilie Gârneaţă este desemnat Preşedinte al "Asociaţiei Generaţia Mişcării Studenţeşti dela 1922", în locul rămas vacant în urma morţii lui Ion Moţa.

M a r t i e 1934 = Alături de Căpitan, Generalul Cantacuzino, Prof. Ion Codreanu, Moţa, Clime, Radu Mironovici şi alţi zeci de fruntaşi legionari, este implicat în marele proces al "Gărzii de Fier", care s'a terminat la 5 Aprilie cu achitarea tuturor în afară de "NICADORI" - (Nichi Constantinescu, Iancu Caranica şi Doru Belimace) condamnaţi la muncă silnică pe viaţă.

17 Aprilie 1938 = Arestarea şi deportarea în lagărul de concentrare de la Dragomirna şi succesiv la Tismana şi Vaslui.

27 M a i 1922 = Căpitanul, absolvind universitatea, lasă la conducerea "Asociaţiei Studenţilor Creştini", fundată de el, pe Ilie Gârneaţă. Cu acea ocazie se depune şi jurământul cunoscut sub numele "Angajament de onoare", cu scopul de a continua lupta naţionalistă începută pe băncile universităţii.

16 Iunie 1941 = Alături de alţi fruntaşi legionari este condamnat de Tribunalul Militar al Capitalei, la muncă silnică pe viaţă.

24 Iunie 1927 = La fundarea "Legiunii Arhanghelul Mihail", Ilie Gârneaţă, alături de Ion Moţa, Radu Mironovici şi Corneliu Georgescu, răspunde la apelul Căpitanului şi participă din primul moment, luând prin aceasta calitatea de membru fundator.

12-18 Iulie 1958 = Dl. Cdt. al Bunei Vestiri Ilie Gârneaţă, asistat de Cdt. Const. Papanace, prezidează adunarea legionară de la Freiburg şi Consiliul Legiunii ce a urmat după această adunare consultativă.

1 - 8 August 1954 = Prezidează, împreună cu Dl. Cdt. Vasile Iasinschi, adunarea ad-hoc a delegaţilor legionari din Exil, care după ce constată grave abateri de la linia morală şi politică trasată de Căpitan, conferă sarcina unui Consiliu de trei compus din Cdt. al Bunei Vestiri şi fundator al Mişcării Ilie Gârneaţă şi Comandanţii Legionari Vasile Iasinschi şi Constantin Papanace, cu misiunea de a lua toate măsurile pe care le vor crede necesare, pentru refacerea Mişcării pe linia Căpitanului.

22-25 August 1923 = La primul congres studenţesc, care se ţine la Iaşi în zilele de 22 - 25 August, este ales în comitetul de 5 compus de Căpitan, Ion Moţa, Tudose Popescu şi Dr. Simionescu cu misiunea de a dirija întreaga acţiune a Mişcării studenţeşti.

30 Sept. 1940 = In calitate de Conducător al "Ajutorului Legionar" lansează un apel, chemând inimile generoase româneşti să ia parte la marea bătălie începută pentru ajutarea celor nevoiaşi.

22 Octombrie 1923 = Se predă de bună voie autorităţilor spre a fi alături de ceilalţi camarazi arestaţi în complotul studenţesc.

26 Octombrie 1927 = Este închis la Galata împreună cu Tatăl Căpitanului.

8 Noembrie 1927 = Alături de "Văcăreşteni" şi alţi camarazi, face legământ în faţa Căpitanului şi primeşte săcuşorul de pământ.

8 Noembrie 1954 = Semnează la Majadahonda, împreună cu D-nii Cdţi Vasile Iasinschi şi C. Papanace hotărîrea pentru refacerea Mişcării. Se înfiinţează "Consiliul Conducător al Mişcării Legionare".

2 Decembrie 1935 = Este numit printre primii în cel mai mare grad legionar care este "Comandant al Bunei Vestiri".

...

IV - INMORMÂNTAREA

A avut loc în ziua de 2 Iunie a.c. într'o după amiază senină şi plină de soare. Au asistat mulţi camarazi veniţi din toate părţile şi localnici care l-au cunoscut şi apreciat pe Dl. Gârneaţă. Deşi după înrăutăţirea sănătăţii sale în ultimul timp, desnodământul fatal apărea iminent, totuşi ştirea morţii sale a produs multă tristeţe şi consternare. Abia acum se simţia mai adânc golul pe care dispariţia sa fizică îl lăsa în sufletele legionarilor, indiferent de poziţiile lor. Acest sentiment se observa la toţi camarazii care au participat la înmormântare. Căci Bădia Ilie, simbolizând Legiunea încă de la zămislirea ei, cu lanţul de prigoane, cu desnădejdile şi speranţele ei, lasă prin moartea sa un gol pe care nimeni nu-l poate împlini. Acest sentiment a fost atât de viu încât a predominat întreaga atmosferă la ceremonia aducerii la locul de odihnă veşnică, mai ales că acest loc, cruda soartă a vrut să fie în exil, departe de Pământul Strămoşesc, atât de drag lui Bădia Ilie. La catafalcul lui expus timp de două zile, în capela cimitirului din Erding, s'au rugat, rând pe rând, camarazii şi ceilalţi asistenţi care au venit să-i aducă ultimul salut. Figura lui Bădia Ilie, blândă şi majestoasă părea transfigurată de o seninătate neobişnuită. Marea lui credinţă creştină l-a făcut să întâmpine moartea cu reconfortanta speranţă a unei existenţe a sufletului dincolo de mormânt, unde "nu este durere şi nici întristare" ci viaţă veşnică.

Sicriul a fost dus la locul de veci, purtat pe braţe de camarazii săi de luptă în frunte cu Comandanţii Legionari Părintele Vasile Boldeanu şi C. Papanace. Aici a fost prohodit de Prea Sfinţia Sa Episcopul Vasile CRISTEA, Monseniorul Vasile ZAPARŢAN şi Protopopul Dumitru POPA.

După slujba religioasă au cuvântat următorii :

1).- IN NUMELE GENERAŢIEI STUDENŢEŞTI DIN 1922 :

Dl. Dr. I. V. EMILIAN a ţinut următoarea cuvântare pe care o redăm în rezumat :

„Prieteni veniţi din toate centrele pribegiei româneşti,unii aparţinând generaţiei înălbite şi alţii mai tineri, dar cu toţii în aceiaşi impresionantă comuniune de simţăminte, i-au stat de veghe la căpătâi şi l-au condus apoi spre ultimul lui loc de odihnă, în cimitirul din Erding,orăşel din Bavaria unde locuise mai bine de 15 ani. Trupul lui a rămas îngropat în pământ străin!

Sufletul lui însă, eliberat de suferinţele zdrenţei pământeşti,zburase spre alte meleaguri, în căutarea camarazilor din ceasul dintâi. Nume scumpe şi aşezări străvechi, cu iazuri străjuite de răchite plângătoare şi case ascunse de frunza nucilor bătrâni. Drum cunoscut oştilor moldovene care,pornind dela Suceava, mergeau să înfrunte năvălitorii la marginea de miază - noapte a ţării. Drum străbătur şi de noi, în marşul spre Hotin din vara lui 1941.......

Mihoreni, Buda Mare, Buda Mică, Godineşti, Molniţa, Mamorniţa.......... Acolo, la Mamorniţa, în apropiere de locul unde Prutul se poate trece prin vad, acolo s'a născut Ilie Gârneaţă, la 20 Iulie 1898. In dulce grai moldovenesc gârneaţă este numele unei varietăţi de stejar, dar înseamnă în acelaşi timp şi desiş de stejari, stejăriş "unde umbra cu lumina se alungă sub frunziş", cum frumos spune Alecsandri. Gârneţele erau locuri de popas pentru ştafetele de călăraşi umblători şi locuri de pândă pentru veghetorii la hotare. Strămoşii lui Ilie Gârneaţă au fost desigur străjuitori la margine de ţară, aşa precum el o viaţă întreagă a stat de strajă să ne păstrăm pământul fără de împărţeală şi sângele fără amestec, cu nimeni.

La doi ani după răscoala din 1907, Ilie Gârneaţă reuşeşte la examenul de bursă pentru Liceul Internat din Iaşi, liceu care a dat ţării atâtea elemente de elită. Voluntar în războiul de reîntregire, urmează cursurile şcoalei de ofiţeri de rezervă din Botoşani, unde îl cunoaşte pe Corneliu Codreanu.

Ca elev-plutonier şi ca sublocotenent de rezervă participă la operaţiile de curăţire a Basarabiei de bandele bolşevice; revine la Iaşi şi se înscrie la Facultatea de Drept. Coleg al lui Corneliu Codreanu, devine prietenul nedespărţit al acestuia, stându-i alături în toate acţiunile. Alături de Corneliu Codreanu, Ilie Gârneaţă participă la manifestaţiile Gărzii Conştiinţei Naţionale în 1919, şi la primul congres studenţesc care are loc după război, în zilele de 4, 5 şi 6 Septembrie 1920, la Cluj, congres de importanţă hotărîtoare pentru acţiunea care doi ani mai târziu, la 10 decemvrie 1922, avea să traseze definitiv drumul fără întoarcere al tineretului universitar român. Ilie Gârneaţă este cel dintâi preşedinte al Asociaţiei Studenţilor Creştini din Iaşi, asociaţie care avea să servească drept model pentru toate organizaţiile studenţeşti din ţară. Alături de Corneliu Codreanu, organizează măreaţa manifestaţie dela 4 martie 1923 când, în prezenţa a peste 10000 de oameni adunaţi în curtea Mitropoliei din Iaşi, ia fiinţă Liga Apărării Naţionale Creştine. Lui îi revine marele merit de a fi organizat exemplar judeţul Dorohoi, judeţ care până la sfârşit a rămas credincios idealului şi mişcării de apărare naţională. Cu steagurile primite dela Ilie Gârneaţă în 1923/24 neau ieşit în întâmpinare ţăranii din plasa Herţa în 1941, când în trapul cailor trecusem la urmărirea trupelor sovietice în retragere.

Am avut prilejul să-l cunosc încă din vara anului 1924 când, asemenea altor băeţi de vârsta mea, venisem în tabăra dela Ungheni unde se făceau cărămizile pentru căminul care avea să se ridice mai târziu la Râpa Galbenă. Când i-am fost prezentat, am avut impresia că aveam în faţa mea un plăeş din oastea lui Ştefan cel Mare. Inalt, svelt, cu barbă neagră stufoasă, cu ochi mari pătrunzători, îmbrăcat în straie ţărăneşti cu bondiţă şi iţari, aşa mi l-am înfăţişat totdeauna pe Ilie Gârneaţă şi aşa îmi va rămâne în amintire...

Dela 24 iunie 1927, când s'a numărat printre cei 5 fondatori ai Legiunii Arhanghelului Mihail, drumul lui Ilie Gârneaţă a fost acel al Legiunii în care a crezut cu nebiruită hotărîre. A contribuit la ascensiunea şi la strălucitele ei succese, participând la toate bătăliile cu acelaş tineresc elan. A suportat cu stoică resemnare calvarul tuturor prigoanelor şi închisorilor, fiind mereu exemplu pentru cei tineri. Nici lanţul de suferinţe, nici abdicările unora şi nici lungul şir al anilor grei de exil nu l-au înfrânt.

Ilie Gârneaţă a rămas acelaş neînfricat luptător şi va rămâne îndreptar şi piatră pe care se va zidi România de mâine.

2).- IN NUMELE MIŞCĂRII LEGIONARE Dl. Comandant CONSTANTIN PAPANACE a adus următorul salut :

Indurerată Familie, Inalt Prea Sfinţite, Intristată Adunare
şi Dragi Camarazi,

Mi-a revenit dureroasa sarcină să aduc în numele Mişcării Legionare, veneratului nostru Comandant al Bunei Vestiri Ilie Gârneaţă, ultimul salut, într'un moment trist, când se desprinde din această lume pământească.

Domnul Ilie Gârneaţă, Bădia al nostru drag, şi-a consacrat întreaga existenţă luptei pentru afirmarea idealului naţional românesc şi a credinţei creştine. Prigoanele îndurate în această perseverentă luptă, le marchează închisorile şi lagărele de concentrare în care a stat, atât în Ţară, cât şi în Exil : Galata, Văcăreşti, Dragomirna, Tismana, Vaslui, Berkenbrück, Spandau, Buchenwald, Dachau.

O serie de calităţi înăscute au făcut din el un luptător de seamă. Din toate aceste calităţi alese, mă voi mărgini să relev aici, una care mi se pare mai caracteristică, fiind expresia profundei sale credinţi creştine : spiritul de toleranţă şi atitudinea lui împăciuitoare. Mai toate acţiunile lui au fost impregnate de duhul concordiei şi al unirii. Mereu s'a străduit pentru unitatea legionară, pentru unirea forţelor sănătoase ale Exilului, pentru unirea şi contopirea confesiunilor creştine. A urmărit cu perseverenţă aceste ţeluri înalte şi a fost mereu gata să facă orice sacrificiu personal, pentru realizarea lor.

./.

Numai aşa, credea el, se pot înfrunta cu succes forţele întunericului, deslănţuite din Iad care, prin concepţia lor materialistă şi mijloace tiranice, tind să abrutizeze şi subjuge popoarele şi să surpe aşezarea creştină a lumii.

Bădie Ilie, în acest greu moment al despărţirii, când porneşti în lunga călătorie fără de întoarcere, spre ţărmurile Lumii de dincolo, unde te aşteaptă Căpitanul, Ionel Moţa, Corneliu Georgescu şi marea pleiadă de martiri legionari, noi te asigurăm că năzuinţa spre unitate va fi mereu vie în inimile noastre. Prin unitate în cuget, simţiri şi acţiune, vom merge drept pe drumul trasat de Căpitan, însufleţiţi mereu de idealul nostru sfânt de a face din Ţara noastră o ţară mândră ca soarele din cer, liberă şi ascultătoare de Dumnezeu. Aşa să ne ajute Cel de Sus. DRUM BUN, BĂDIE ILIE! Eternă să-ţi fie aducerea aminte!

3).- DIN PARTEA CELOR CARE AU FĂCUT SLUJBA RELIGIOASĂ a ţinut omelia Mons. Vasile ZĂPÂRŢAN

Inalt Preasfinţite, Preacucernici Părinţi, Domnule Corneliu Gârneaţă, Iubiţi credincioşi,

Vineri, în 28 mai 1971, precis la un an de la moartea marelui Iuliu Hossu pe pământ străbun, aici pe pământ străin a căzut a patra, din cele cinci coloane, ale redeşteptării naţional-creştine-româneşti.

România întregită, în primii ei ani de existenţă, era crud ameninţată de trupele bolşevice şi atee din Est, când un mănunchi de tineri români creştini, care vedeau cum focul ameninţa existenţa Neamului, trag gongul de alarmă ! Căci, ce voia să'nsemne arborarea steagurilor roşii pe halele atelierelor C.F.R. din Iaşi? Ce voia să spuie începerea anului şcolar 1927, când din salele universităţii ieşene au fost ridicate toate crucifixele? Ce voia să indice a t u n c i corupţia unui tineret deşanţat şi cosmopolit, de natura celui m a o i s t din zilele noastre, decât condamnarea în faşă a unui Neam abia întregit ?!

Iuliu Maniu, acest Adenauer al României n'a făcut, decât acelaşi lucru; însă obiectivul lui erau ungurii. Şi idealurile lui erau la fel naţionale şi la fel creştine.

Noi bisericanii şi creştinii activi, predicăm un Hristos răstignit,care pentru iudei este sminteală, iar pentru filozofii greci : nebunie. Cam aşa erau priviţi fundatorii Legiunii de sub protecţia Arhanghelului Mihail, cu programul : redeşteptarea moral-creştină a Neamului, bazată pe cinste, iubire şi hărnicie, pentru unii sminteală, iar pentru alţii nebunie. La această luptă s'a angajat Ilie Gârneaţă încă din studentat.

Una din cele 7 sfinte Taine - Mirul - are tocmai scopul, ca botezatul în numele lui Isus, să lupte pentru credinţa lui. Un exemplu mai elocvent întru apărarea credinţei, ca la Gârneaţă, e greu de găsit !

In droaie de imense încercări : tragedie familiară, prin moartea soţiei; persecuţiile regimului; durerea trădării unor camarazi; paradoxul nemai întâlnit în istorie : ei anticomunişti să înfunde lagările naziste - Dachau,Buchenwald - fără să li se permită să lupte contra duşmanului de moarte al ţării şi al lor; catastrofa de după război, încoronată de sciziunea camaraderească, toate acestea sunt imensele etape, care în sufletul lui Ilie Gârneaţă au săpat distrugător, întocmai ca picurii de apă, mici, dar continui, ce reuşesc să spargă stânca. A durat mult această bătălie dintre picuri şi stâncă, fiindcă stânca sufletească a lui Ilie Gârneaţă era din solid granit.

Personal l-am cunoscut pe Bădia Gârneaţă, la Roma, în Septembrie 1946. Gândiţi-Vă: un student la vârsta de 48 de ani! In haosul de după război,când toate decurgeau pe dos idealurilor lui, ce putea să facă mai sublim, de cât ancorarea în Bunul Dumnezeu,singurul,care nu înşeală şi care nu minte?!

Ancora credinţei lui a constat în aprofundarea studiului Teologiei, a Teologiei Orientale. După doi ani de muncă asiduă, licenţiat în Institutul Oriental, în deplină cunoştinţă de cauză, la vârsta de jumătate de secol, Ilie Gârneaţă a decis perfecţionarea credinţei lui. Şi, cum Providenţa m'a ales pe mine umilitul să-i fiu călăuză sufletească în acest act religios, pentru spulberarea tuturor umbrelor acestui fapt, ţin să spun următoarele: Ilie Gârneaţă devenind catolic, nu şi-a trădat Ortodoxia. Dânsul a studiat şi a ştiut că Sfânta Ortodoxie e admirabila prerogativă a Bisericii - pe atunci unică - de biruinţă asupra ereziilor. Cum putea un om format ca dânsul să trădeze un atribut atât de sfânt al Bisericii? Nu argumente negative, tip : poziţia unui patriarh, care, sub presiunea unui rege fărădelege,care punea sub sancţiuni tineretul ce construia biserici l-a'ndemnat pe Gârneaţă să facă actul decesiv în credinţă, ci: convingerea lui interioară şi studiul îndelungat l-a determinat să-şi ia credinţa strămoşilor, de înainte de noaptea slavă de secole şi de înainte de opresiunea spirituală fanariotă. Aşa-mi spunea Bădia în Ianuarie 1948. (x).

Cei 7 ani din Argentina şi cei 16 trăiţi în Europa, mai aproape de Patrie, la fel ca trecutul vieţii lui, rămân ca o făclie arzândă pe linia frumoasei lui vieţi, din razele căreia putem profita mulţi trecători pe cărările pământului.

Câteva săptămâni în urmă s'a mărturisit şi s'a cuminecat, spunându-mi, apoi : "Acum aştept să vină Mirele-Hristos, căci iarăşi sunt în haina albă a Botezului"! Fie-i ţărâna uşoară !

(x) = N.R. = Fără a pune la îndoială spusele Mons. V. Zăparţan, găsim necesar să complectăm din câte cunoaştem direct, de la Dl. Gârneaţă, precizând pe scurt, următoarele: Pe lângă nevoia lui sufletească adânc simţită, de a avea la îndemână un duhovnic spre a se spovedi frecvent, aşa cum îi era obiceiul (fapt greu de împlinit cu preot ortodox în ţările catolice unde s'a refugiat), mai fu şi convingerea căpătată după studiile teologice făcute, că provocarea şi adâncirea schizmei în biserica lui Hristos s'a făcut mai mult din motive politico-naţionale, decât din considerente teologice, acestea din urmă servind mai mult pentru camuflarea adevăratului mobil. Dintr'o asemenea convingere difuzată din ce în ce mai mult în ultimele două decenii, şi-a luat avânt concepţia ecumenismului creştin , care a deminat lucrările Conciliului Vatican II şi a dus la ridicarea anatemelor reciproce între Biserica ortodoxă şi cea catolică. Vizitele schimbate între Papa de la Roma şi Patriarhul Ecumenic din Constantinopol, cu frecvente îmbrăţişeri "întru Hristos", arată cât de mari sunt progresele făcute spre ţelul suprem al unităţii creştine. Deaceea orice invocare sau chiar aluzie la o pretinsă superioritate a unei biserici asupra celeilalte nu numai că nu este oportună, dar devine chiar dăunătoare prin reaprinderea unor sterile controverse. In această lumină gestul împăciuitor făcut de Dl. Gârneaţă apare plin de semnificaţie. Pare a fi un gest de precursor.

Au fost depuse multe coroane şi buchete de flori din partea camarazilor, prietenilor şi cunoscuţilor. După înhumare, dintr'o pornire spontană, s'a cântat în cor, de către cei prezenţi "Imnul legionarilor căzuţi". Acest cântec care aminteşte atâtea ceremonii triste din viaţa legionară, a emoţionat profund. Un întreg trecut de lupte şi jertfe se răscolise în gândurile şi inimile tuturor. Ochii se umeziseră de lacrimi. Parcă în văzduh se simţiau fâlfâind sufletele morţilor noştri dragi "căzuţi pentru Legiune sau morţi în credinţa legionară". Aici, în amarul Exil, departe de pământul strămoşesc, au venit sufletele lor libere, descătuşate de tină, să ia parte la durerea despărţirii din viaţa pământească a unui Comandant drag, întărindu-ne în acelaşi timp speranţa creştină că viaţa nu se termină aci pe pământ,în această "Vale a plângerii" şi că în lupta ce trebuie dusă mai departe nu suntem singuri. Forţa sufletelor lor ne ajută şi de dincolo de mormânt !

V - AU PARTICIPAT LA INMORMÂNTARE

Corneliu Gârneaţă (feciorul lui Bădia Ilie), Părintele Mitrofor Vasile Boldeanu, Constantin Papanace, Dr. V. Apostolescu cu feciorul,Gheorghe Acrivu, D-na Agripina Bauer, Ioan Boacă, Traian Boeru cu soţia, Atanasie Chircu cu soţia şi fiica, Dr. Ion V. Emilian, Gh. Gudi cu soţia, Dr. N. Guguianu, Ing. D. Iosifescu, Dr. Tr. Isbăşescu, Ionuţ Jivan, V. Mihăilescu, D-na Theresa Mayroth, Pr. Vasile Miclău, Remus Munteanu, Dr. Const. Nagacevschi cu soţia, D-na Nicolau, Mircea Orendovici cu feciorul, Ing. Iancu Perifan, Alex.Pană, Dr. Ion Popa, Aurică Popescu, Ion Rotaru, Marin Sandu, Prof. Ilie Smultea, Th. Schweninger, Dr. Gh. Tase, Dl. Văcăruş, Cpt. Const. Vogel, Ing. Zima, precum şi unii localnici al căror nume ne scapă.

VI - TELEGRAME PRIMITE

Redăm mai jos textul unor telegrame primite la Serviciul de Secretariat al Consiliului Conducător al Mişcării Legionere.

1).- Consiliului Conducător - Mişcarea Legionară - c/o Dr. Apostolescu - Erding : "Adânca noastră părere de rău la moartea Comandantului Bunei Vestiri Ilie Gârneaţă, luptător dela început alături de Căpitan şi Moţa pentru Neam, pentru dreptate.

V. IASINSCHI

2).- La marea noastră tragedie consideraţi-mă prezent.

Dr. Vasile ANDREI

3).- Mă închin în faţa mormântului Comandantului Bunei Vestiri Ilie Gârneaţă.

I. VINŢAN

4).- Profund îndurerat de moartea lui Badea Ilie, să-i onorăm memoria mergând hotărîţi pe drumul sublim trasat de Căpitan şi Văcăreşteni.

Nicu BUJIN

5).- "Bădie Ilie, dormi în pace, vom fi împreună pentru totdeauna în numele Neamului".

Stelian Stănicel, Prof. V. Posteucă, Nae Smărăndescu, Dr. Oct.Roşu, Hojbotă Matei, Pr. A. Uşeriu, Pr. D. Dobrin, Pr. N. Zelea, Pr. N. Tănase, Pr. Radu Graţian, Pr. D. Mihăescu, Chirilă Ciuntu, Prof. Humiţă,Dr. N. Iliescu, Prof. Al. Blaga, Nic. Chiacu, Dr. N. Petra, Aurel Ciufecu, Cola Chirani, Gh. Bulumete, Gh. Bocioagă, Ov. Popescu, Fănică Popescu, Dr. Nastu, Iosif Drugoci, Eugen Bârsan (Telegramă comunicată telefonic din U.S.A. din cauza grevei).

6).- Din partea Comitetului Naţional Român-American s'a primit tot telefonic, următorul text :

„Comitetul Naţional Român American se închină în faţa mormântului proaspăt deschis al luptătorului pentru Hristos şi Neam."

7).- "Sunt alături de Dvs. în durerea pierderii părintelui nostru sufletesc, Dl. Ilie Gârneaţă".

Călimănescu

8).- Camarazii care au participat la înmormântare, au transmis în mod verbal, condoleanţe de la camarazii din Italia, Franţa, etc. care din diferite motive, n'au putut veni personal spre a aduce ultimul lor salut mult iubitului lor Comandant al Bunei Vestiri şi fundator al "Legiunii Arhanghelul Mihail" care a fost bădia Ilie.

VII - SCRISORI PRIMITE DUPĂ INMORMÂNTARE.

Redăm mai jos extrase din scrisorile primite după înmormântarea lui Bădia Ilie, înainte de redactarea acestui buletin.

1).- Din scrisoarea D-lui General Ion GHEORGHE :

"... Deşi ştiam de mult că era greu bolnav,tristul eveniment m'a îndurerat în deosebi. Am văzut în dânsul personificarea unui român neaoş,plin de cuminţenie şi de măsură până chiar în avânturile sale pe drumul înnoirilor ce le credea, cu bună dreptate, necesare unei renaşteri româneşti. L'am simpatizat şi stimat din toată inima. Vârtejul furtunos al timpurilor ne-a aruncat pe noi toţi în turburătoare frământări sufleteşti, împiedicându-ne să vedem licărirea isbutitoare de mâine. In această stare sufletească s'a stins din viaţă şi iubitul nostru prieten Ilie Gârneaţă! Dar amintirea lui va rămâne veşnic vie, căci credem cu tărie în învăţătura noastră creştinească, după care toţi cei ce-am iubit şi stimat nu mor niciodată; ei sunt de acum numai departe, dar rămaşi vii în inimile noastre! Să-i fie ţărâna uşoară!

2).- Din scrisoarea Consiliului Naţional Român - New York :

"... Ilie Gârneaţă, fondator al Mişcării Legionare, a fost mărturia vie şi demnă a unui învolburat episod din viaţa Poporului Român dintre cele două războaie mondiale. Alăturea de ceilalţi eminenţi fii ai Neamului nostru care au întrevăzut prăpastia spre care era îndreptată omenirea de comunismul instaurat în Rusia, Ilie Gârneaţă a excelat în mod strălucit în afirmarea credinţei sale în valorile eterne ale Neamului românesc, pe care le-a profesat, le-a înobilat, pentru care şi-a jertfit viaţa. Lupta şi rezistenţa sa neclintită în ţară şi în exilul pe care şi l-a ales, pentru o soartă mai bună pentru Neamul nostru şi, mai târziu, pentru eliberarea României, vor rămâne mărturie luminoasă pentru generaţiile viitoare. In numele Consiliului Naţional Român, Vă rog să primiţi condoleanţele noastre, pe care vă rugăm să le împărtăşiţi şi întregului corp al Mişcării Legionare.

Dr. Ion Cârja

3).- Din scrisoarea Doamnei Maria Virgil Ionescu :

"Din tot sufletul meu,aş fi dorit să fiu prezentă la înmormântarea Dlui Gârneaţă, pe care l-am preţuit pentru valoroasele lui calităţi de luptător, pentru binele Ţărei şi al Neamului - pentru sentimentele lui de umanitate şi prietenie, cu care ştia să înţeleagă şi să încălzească sufletele celor necăjiţi şi greu încercaţi - cum am fost eu. M'a durut pierderea lui şi multe şi fierbinţi lacrimi am vărsat pe amintirile cu care scumpul şi neuitatul meu soţ, precum şi eu ne simţeam legaţi de el! Dumnezeu să-i odihnească sufletul cel bun, cel uman - dar mai ales cel chinuit de nemiloasa boală,care i-a stors toată vlaga, din trupul lui falnic şi caracterul neînfricat şi generos, cu care natura îl înzestrase!"

4).- Deşi ne aşteptam la un deznodământ fatal, la primirea telegramei trimisă de Costel Nagacevschi, cum era firesc, am rămas consternaţi. Dispariţia lui Bădia înseamnă o imensă pierdere pentru Legiune. Dela moartea Căpitanului el a fost călăuza noastră spirituală. Ne-a afectat mult şi pentru motivul că el ne-a fost ca un frate mai mare. Ne câştigase inimile.Deşi la o vârstă înaintată şi cu sănătatea şubredă, a plecat de aici, unde ar fi avut o viaţă mai liniştită şi mai comodă şi a trecut în Europa cu scopul de a strânge rândurile noastre răvăşite. Pierderea lui lasă un gol imens în inimile noastre. Mă simt dezorientat ca legionar. Am stat atâţia ani împreună.Mă simţeam ataşat sufleteşte de el......Ne consolăm,cel puţin, că şi-a dat obştescul sfârşit în casa unui camarad şi prieten şi nu într'un sanatoriu străin. Regretul care apasă inimile noastre este că n'am putut fi alături de el şi n'am fost şi noi prezenţi, când l-aţi dus la locul de veci. Mă fac interpretul fraţilor de aici, când îţi trimit aceste rânduri.Odihnească în pace şi să-i fie ţărâna uşoară. Bădia este prezent în inimile noastre. Trăiască Legiunea şi Căpitanul

N. Şeitan.

5).- Moartea D-lui Ilie Gârneaţă m'a întrsitat adânc. Chiar ştiindu-l că în ultima vreme mergea prost cu sănătatea, totuşi nu mă obişnuiam cu gândul că ar putea să ne lase. L'am cunoscut cu aproape 45 de ani în urmă la congresul studenţesc de la Iaşi din toamna lui 1926.

Impresiona prin statura sa înaltă şi un corp bine zidit, era un adevărat stejar,sau mai bine zis o gârneaţă-stejar tânăr. Era preşedintele centrului studenţesc Iaşi. Ne-am revăzut mai târziu în vara lui 1930, de data aceasta ca apărător în procesul de atentat contra lui Anghelof,subsecretar la interne, după aceea la inaugurarea primului sediu al Mişcării Legionare din Bucureşti, din Calea Victoriei, din acelaş an (1930). De atunci înainte în cadrul Mişcării Legionare ne-am legat şi cunoscut în comunitatea Legiunii Sf. Arhanghel Mihail. Fibra cea tare de Gârneaţă, trecută prin prigoanele,închisorile din ţară, plus lagăre, prigoane şi pribegii, a fost măcinată,iar la urmă l-a doborît. Este o moarte dureroasă în exil, străin îngropat în pământ străin, în acelaş timp o mare pierdere pentru Mişcarea Legionară pentru care,ca fondator şi conducător, lasă un gol ce nu poate fi umplut. Prin credinţa sa nemărginită în Căpitan şi Legiune, va rămâne un exemplu viu pentru noi toţi şi generaţiile următoare. Chiar de departe îi dau ultimul salut a rămăşiţelor pământeşti dar îl voi simţi mereu prezent în gândul meu. Trăiască Legiunea şi Căpitanul.

Gh. Ghiţea

6).- Dumnezeu să odihnească în pace sufletul camaradului Ilie Gârneaţă.

Dr. Ion Fleşeriu

7).- Ca unul care de aproape 35 de ani a cunoscut personal pe Domnul Gârneaţă, iar în ultimii ani de şedere la Erding (aprox. 13) prin dese şi apropiate contacte, pot înţelege şi aprecia în justa sa valoare, ieşirea din viaţă a Dumnealui. Moartea a pus capăt unei existenţe pământeşti,care nu numai odată s'a remarcat prin faptele sale, manifestate încă din fragedă tinereţe. Regret, că din motive independente de voinţa mea, nu am putut fi prezent la înmormântarea sa.

Alexandru Popovici

8).- "…. Despărţirea din viaţă de un Comandant al Bunei-Vestiri, un ctitor al Mişcării Legionare alăturea de Căpitan, şi mai cu seamă un comandant fondator care a rămas, în chip statornic, credincios principiilor fundamentale ale Legiunii, în spirit şi organizare, pe care le-a apărat şi susţinut în contra eroziunilor care ne-au năpădit, pe lângă o cruntă durere mai creiază o sumă de reflecţii de natură omenească şi legionară. Pentru ţinuta pe care a avut-o în frământările şi postulatele generaţiei studenţeşti de la 1922 şi pentru faptul că, identificându-se integral cu acea linie, s'a asociat cu Căpitanul pentru a funda Legiunea, Bădia Ilie Gârneaţă a devenit o figură simbolică în lumea legionară şi nelegionară. Ca întemeietor legionar a înfruntat multe suferinţi pe cari le-a acceptat cu bucuria luptătorului, gata de orice jertfă, în bătălia mişcării spirituale de reconstrucţie a societăţii şi politicei româneşti pe fundament de virtuţi. Acestea au fost adversităţile şi suferinţele venite de la lumea politică din afară cu care Legiunea a fost angajată în luptă. In momentele năprasnice ale acestora legionarul a fost gata de moarte bucuros. Amintesc de aceste lucruri pentru a scoate în evidenţă un fapt: cred că cel mai straniu şi dureros lucru în legătură cu moartea Bădiei Ilie Gârneaţă este faptul că a murit într'o teribilă suferinţă sufletească, începută dela moartea Căpitanului şi acumulată şi îngrămădită,de atunci încoace, în proporţii de nedescris. In fond, este suferinţa chinurilor sufleteşti ale tuturora dintre noi."

E. Bârsan

9).- Cu mare durere şi întristare,noi toţi de prin Canada şi U.S.A. am primit cutremurătoarea veste a morţii D-lui Avocat Ilie Gârneaţă. "Ca o lacrimă de sânge a căzut o stea". A căzut un stâlp al Exilului, Bădia Gârneaţă, credinciosul camarad de luptă naţională-anticomunistă al Căpitanului Corneliu Z. Codreanu şi al lui Ionel I. Moţa , C. Georgescu şi Radu Mironovici. Bunul Dumnezeu să-l odihnească în pace căci tare zbuciumată i-a fost viaţa în Ţară şi în Exil.

H. Matei Hojbotă

1o).- "... Cu Bădia exilul şi mai ales ultimii ani petrecuţi în Europa ne familiarizaseră aproape şi deşi îl ştiam în vârstă şi cam bolnav, nici

unul,nu cred, că se gândea că o să ne părăsească. De fratele Ghiţă ce să spun? A fost ca un trăznet! Eu îl ştiam sănătos şi de altfel mai tânăr ca mine. El, în afară de camarad şi constănţean îmi era un prieten foarte apropiat. Dumnezeu să îi odihnească şi să le fie memoria veşnică.Alături de voi toţi, vărs şi eu o lacrimă sufletească pe mormântul lor proaspăt!

Ovidiu Popescu

11).- "Trista veste a încetării din viaţă a Domnului Comandant al Bunei Vestiri, Ilie Gârneaţă, a îndurerat sufletele legionarilor credincioşi,cari au stat şi luptat lângă el, în vremurile de prigoniri tirane şi barbare,din partea guvernanţilor comunişti şi ai lui Carol II cel ucigaş de legionari. Drept omagiu, aduc o mână de pământ de aci,peste mormântul lui Bădia Ilie, Şeful Consiliului Conducător al Mişcării Legionare, acela care a condus cu înţelepciune destinele Neamului, arătându-ne căile drepte şi creştine de urmat, ca să supravieţuim şi să ne mântuim. Dumnezeu să-l primească între cei drepţi."

Andrei Rigea

12).- "Din păcate participarea imposibilă. Primiţi regretele,condoleanţele şi afecţiunea noastră desolată! Pe Bădia Ilie Gârneaţă îl vom întâlni, odată cu ceilalţi mai dinainte plecaţi, cu toţii la Invierea Neamului Românesc întreg. Să-i fie ţărâna uşoară,iar sufletul său sbuciumat să-şi găsească odihna în împărăţia lui Dumnezeu!

Preot Mircea E. Domitriu şi Preoteasa Elfriede.

13).- "Cu multă părere de rău am aflat despre pierderea Comandantului Bunei Vestiri Ilie Gârneaţă. Imprejurările care m'au pornit pe drumuri în alte părţi,m'au împiedicat să fiu printre cei ce l-au însoţit la locul de odihnă veşnică. Să-i rămână numele Văcăreşteanului pentru totdeauna ca în zilele de întemeiere a Mişcării de Renaştere Românească."

M. Enescu

14).- "Moartea D-lui Ilie Gârneaţă este o cruntă lovitură dată Mişcării şi românismului. Pierderea noastră este nerecuperabilă. Regretul de a nu fi luat parte la înmormântare nu-şi cunoaşte marginile....."

Kurt şi Dorina Bălăşoiu-Gabor

15).- "... Tare m'a întristat moartea Bădiei Gârneaţă. Vreo câteva zile mai târziu vine vestea tristă şi cu Ghiţă Stoia. Golurile se vor umple greu căci ne lipsesc tineri. In tot cazul, nu ne dăm bătuţi........"

George Bulumete

16).- "Alături de Dvs. şi de toţi cei ce au rămas în jurul lui, încerc acelaş sentiment de regret pentru pierderea sa, păstrându-i respectul şi admiraţia pentru credinţa, acţiunea şi ţinuta cu care le-a servit în viaţa sa. Dumnezeu să-l odihnească alături de cei duşi......"

Romulus Popescu

17).- "Bunul Dumnezeu să-l ierte pe cel ce a fost : fostul nostru Conducător Ilie Gârneaţă ca şi pe Luptătorul Ghiţă Stoia........"

Aurel Vlaicu

18).- "Cu adâncă durere în suflet, alături de toţi camarazii şi fraţii Români, mă rog lui Bunul Dumnezeu să-i ţină ţărâna uşoară şi să-l aşeze lângă cei drepţi, în frunte cu Căpitanul - Moţa - Marin - C. Georgescu şi toţi ceilalţi martiri şi răposaţi legionari.

A. Frunză

19).- "... Am primit trista veste că Domnul Ilie Gârneaţă a murit!Condoleanţele mele pentru fundatorul Mişcării Legionare, Ilie Gârneaţă. Dumnezeu Sfântul să-l aşeze în ceata drepţilor şi să-i fie ţărâna uşoară, că

viaţa ştim cu toţii că zbuciumată i-a fost!

Mult stimaţii mei Domni, eu am fost un ţăran iar azi sunt un muncitor, însă nici odată nu s'au stisn dela inima mea flacăra de naţionalist. O fotografie a fondatorilor Mişcării Legionare, din uşa închisorii Văcăreşti, am purtat-o zăci de ani cu mine ca o Icoană a neamului meu îndurerat. Pe acea fotografie erau Căpitanul Corneliu Zelea Codreanu, Ion Moţa, Radu Mironovici, Corneliu Georgescu, Ilie Gârneaţă. Iar în Iugoslavia, la o percheziţie corporală, miliţia mi-a luat-o! Pe ia era scris : "A cui este această Românie, a Românilor pri a jidanilor"!

Cu respect şi dragoste de frate Român vă salut pe toţi acei fraţi români care nu aţi plecat de pe linia naţionalismului român.

Dumitru Nimigeanu

2o).- "Imi exprim regretul şi sincerile sentimente de părere de rău pentru că Bădia Ilie nu se mai poate număra printre noi.... dar el este intrat în rândul marilor noştri martiri şi Bunul Dumnezeu să-l aşeze acolo unde îi este meritul lungului său sacrificiu, a marei sale lupte continue! Dumnezeu să-l odihnească! Rog din suflet să mă înţelegeţi că părerea de rău nu o pot exprima real şi la justa valoare căci puţini mai sunt acei care sunt dintr'un început! Mama, tanti (care vă va scrie personal), cât şi fiul meu mă roagă să vă exprimsentimentele lor de tristeţe, plângând din suflet pe D-l Ilie Gârneaţă. Parcă îl revăd peste ani în urmă, falnic şi cu figura sa blândă, cu privirea energică dar înţelegătoare....Unii, afirmau: Parcă este un Crist,.... şi mă reîntorc la anii de cum era el şi totuş nu era însă BADIA........ Prin aceasta se înţelege tot trecutul cu prezent cu tot şi toată dragostea ce i se acorda. Mulţi dintre noi vor rămâne cu acest cuvânt Bădie, ce va ilustra figura lui de totdeauna. Mă alătur de voi cu gândul şi cu sufletul luând parte reală la înmormântarea, la ultimul său drum, la trista solemnitate ce a îndoliat mişcarea legionară. Alăturat vă trimit o scrisoare care este chintesenţa gândurilor de tristeţe care m'au cuprins, o scrisoare adresată tuturor celorlalţi legionari prin intermediul Dvs., cu sincerile condoleanţe şi golul lăsat prin plecarea lui Bădia Ilie dintre rândurile noastre. Primiţi dela mine o caldă îmbrăţişare, o îmbrăţişare camaraderească, plină de afecţiune pentru voi toţi. Trăiască Legiunea şi Căpitanul.

Eugen Madra

VIII - RUGĂCIUNI LA MORMÂNTUL ALTOR CAMARAZI

Inainte de înmormântarea D-lui Cdt. al Bunei Vestiri Ilie Gârneaţă, un grup de camarazi în frunte cu Pr. V. Boldeanu şi Cdt. C. Papanace, s'au dus la cimitirul oraşului Freising unde sunt înmormântaţi mult regretaţii George Racoveanu şi prof. Const. Sassu. In reculegerea celor prezenţi, Părintele Boldeanu a făcut câte o rugăciune de pomenire la ambele morminte. După ceremonia înmormântării Bădiei Gârneaţă, participanţii s'au adunat la mormântul regretatului Cdt. Leg. Virgil Ionescu care se găseşte în acelaş cimitir, la câtiva paşi de mormântul F-lui Gârneaţă. Aici, Preoţii V. Boldeanu şi D. Popa au făcut o rugăciune de pomenire, după care mulţi participanţi s'au dus la pensiunea "Münchener Hof", unde Dl. Ilie Gârneaţă a locuit peste 15 ani şi unde a avut loc, aşa cum este obiceiul la Români, o agapă creştinească spre pomenirea lui. Această agapă a fost onorată şi de prezenţa P.S.S. Episcopul Vasile Cristea.

IX - MOARTEA COMANDANTULUI-AJUTOR GHIŢĂ STOIA

Printr'o fatală coincidenţă, la 28 Mai a.c., ziua morţii D-lui Ilie Gârneaţă, s'a stins la Cordoba (Spania), unde se afla în vacanţă, în urma unui atac de inimă, bunul nostru camarad, Cdt. Leg.-Ajutor Ghiţă Stoia. Moartea lui neaşteptată a produs consternare printre camarazi şi printre toţi aceia care l-au cunoscut şi apreciat. Prin înfăţişarea lui luminoasă şi caracterul blajin care împodobeau profunda lui credinţă legionară şi tăria de a o mărturisi, camaradul Ghiţă Stoia constituia un element de nădejde în generaţia mai tânără, menită să ia sarcina grea a treburilor Mişcării Legionare, acum când

membrii generaţiei înaintaşe se duc, aşa cum stă în legea firii, unul după altul....Soarta însă, a vrut altfel. Şi noi ne resemnăm,spunând : "Dumnezeu să-l odihnească în pace, în rândul celor drepţi"!

Dăm mai jos câteva date biografice.

Ghiţă Stoia s'a născut în comuna Viişoara (Jud. Constanţa) dintr'o familie de mocani la 20 Sept. 1914. A urmat liceul la Braşov, făcând parte din Frăţia de Cruce a acelui liceu. A fost student al Facultăţii de Medicină din Bucureşti şi a activat ca legionar în grupul acelei facultăţi precum şi în grupul legionar din Constanţa. In anul 1935 a fost înaintat de Căpitan la tabăra dela Carmen Sylva Comandant-Legionar-Ajutor.A luat parte la bătălia din 6 Sept. 1940 în oraşul Constanţa, iar în Martie 1941 a părăsit Ţara refugiindu-se în Germania la Rostock. A stat închis în Lagărul de concentrare din Buchenwald din Decembrie 1942 până în August 1944.

Din numeroasele scrisori primitela Secretariatul Mişcării care relevă calităţile de luptător ale lui Ghiţă Stoia, ne mărginim ,din lipsă de spaţiu, să reproducem următoarele rânduri scrise de camaradul Eugen Bârsan :

„In natura lui a fost franc, scurt şi hotărît, aşa după cum trebuie să fie un legionar. Pentru aceste calităţi i-am purtat întotdeauna un deosebit respect. Imi vine foarte greu să mă pot obişnui cu ideia că scumpul nostru frate şi camarad Ghiţă Stoia este mort. V'am scris aceste rânduri pentrucă în dragostea camaraderească ce vă port, am simţit impulsul de a împărtăşi dimpreună cu voi momentele de durere prin care trecem, cauzate de moartea Bădiei Ilie Gârneaţă şi a fratelui Ghiţă Stoia. Dumnezeu să-i odihnească în pace. Fără îndoială că în sufletele noastre legionare vor fi întotdeauna prezenţi......"

Serviciul înmormântării a avut loc la München, Miercuri 9 Iunie în cimitirul Waldfriedhof. Au participat camarazi, prieteni şi cunoscuţi din München şi împrejurimi. Au vorbit Pr. D. Em. Popa şi Dr. Const. Nagacevschi.

+

P A R A S T A S E.

Din iniţiativă proprie, în multe localităţi din Europa şi de peste ocean, camarazii, acolo unde se găsesc în număr mai mare, au făcut parastase pentru pomenirea Comandantului Bunei Vestiri Ilie Gârneaţă şi a Comandantului-Legionar -Ajutor Ghiţă Stoia.

IN INCHEIERE :

In faţa proaspetelor morminte care vin să se adauge la şirul celor semănate de diaspora legionară în acest amar şi prelungit Exil, prin toate colţurile pământului, se îngână două sentimente divergente :

Unul de bucurie, văzând cum chiagul credinţei legionare păstrează coeziunea marei noastre familii mai ales în momente de durere, în ciuda distanţelor şi a eroziunii timpului despărţitor;

Dar şi unul de tristeţe constatând că în această "Vale a plângerii" - care este viaţa pământească, se uită spus Eclesiastului cu "deşărtăciunea deşertăciunilor şi toate sunt deşertăciuni" (Vanitas vanitatum et omnia vanitas) ce predispun spre mai multă înţelegere, la pocăinţă şi la iertare.

Să sperăm că din îngemănarea acestor două sentimente se vor arăta iar zorile zilelor senine ca în timpurile Căpităneşti care să dea avânt luptei noastre naţionale şi creştine pentru care s'au jertfit cei mai buni dintre camarazi.

ORIENTĂRI.

▼▼▼▼▼▼▼